

Report z cesty: Splinter Hill Bog (Alabama), 1. srpna 2010 (1. část)

Přispěvek páně Radek Kastner
[02.07.2010]
Aktualizováno [03.07.2010]

O: Och, to mluvte o Sarracenia leucophylla!

Polygala lutea

Přijeli jsem od Eglin Air Force Base a dorazili jsme na pozemek určený k parkování pro návštěvníky Splinter Hill Bog asi hodinu před západem slunce. Zatímco já předpokládal, že se zde sejdeme s našimi přáteli, bylo to zcela opaku a tichá másto. Naštěstí byl signál mobilního telefonu dostatečně silný na to, abychom s Beth, po pár vyzváněcích telefonátech, mohli zastavit u farmy, která slouží jako operační budova pro Splinter Hill Bog. Tam jsem se setkali s našimi přáteli Brianem Barnesem (International Carnivorous Plant Society, editel ochranných programů) a Keithem Tassinem (The Nature Conservancy; TNC).

Splinter Hill Bog je vlastněn TNC a obsahuje to, co je pravděpodobně nejvyšší koncentrací S. leucophylla na světě. Neuvěřitelně nádherná Splinter Hill Bog má poněkud nahořklou chuť. Zrcadlo totiž ohromně mnohá stvoření lokalit S.

leucophylla, které jí ¾ byly
zničeny.

The International Carnivorous Plant Society začalo partnerství s TNC (Alabama) pod mým vedením ochranných projektů v roce 2008. Od té doby, co Brian Barnes přeměnil tento post, podařilo se mu s programem udělat pravé základy. Bylo třeba cestovat po lokalitě s Brianem a Keithem Tassinem. Bože, děláte opravdu děležitou práci!

Jakmile jsme ten večer dorazili, a tak po nezbytném uvědomění (a Bethině předpovědi o první setkáni), v jejich týmu jsme okamžitě usedli, abychom se nadělili velkými kusy masa, které by určitě byly dostatečné i pro Freda Flintstona. Život byl skvělý.

To však okamžitě vynahradilo to, kde bychom cestu Bethině kam založila ochranný kryt na 50 mm makro olovo. Tato cesta si vybrala svou daň na našem vybavení - "přijeli jsme o..."

dvě krytky olova;

přídlovač rukavici;

Bethiny sluneční brýle na lokačské přepis;

a...Bethině svá drahá digitální fotoaparát, kdy ho vzala sebou do bahničky vody předu do jezírka, kde rostly řipalice!

Rostlina vaje, Polygala lutea, je rostlinou, kterou vždy rád vidím, protože její spatření vždy navozuje skvělé maso stravené na Jihovýchodě. Je třeba krájet, ať se na ni děláte závažně - blázkost!

Draha bože!!

Mám jsem v omyslu, že zaspím, ale následujícího rána jsem byl vzbuzen mým fotoaparátem před rozbáskem. Proč? Zastával jsem domá, která byla umístěna v matici mokrad, vyplněnou masožravými rostlinami. A ráno bylo nádherné. Jak jsem řekl Keithovi, potěbovalo by to fotografa s velmi zvláštními schopnostmi, aby zde dokázal vyfotit sněmek! Naplnil jsem svou 2GB paměťovou kartu poděvanou, která přeměňovala olovo v železo.

Nebudu vás nutit prohlédnout si všechny sněmky, ale pokud chcete, zde jsou další fotografie z jiných ohlání.

Jinã; Ā•ã;st mokã™adu.

Blã-ã¾e kã rostlinãjm.

Proklatã; krã;sa!

Za pouã¾itã- makro objektivu 50 mm jsem poã™izoval jeden snã-mek nekoneã•nã½ch polã-ã;pirlic za druhã½m....

Znovuã€! a znovuã€! a znovuã€! a znovuã€!

Hovoã™ã-cã- lã;ky

Toto je pravdã›podobnã› mã; nejoblã-benã›jãã- fotografie ze Splinter Hill.

Pã;r osobnã-ch maliã•kostã-. Kdyã¾ jsme se sã Beth brali, naã; je svatebnã- barvy byly ã•ervenã; a bã-lã;, aby ladily s lã;ã•kami Sarracenia leucophylla. Na naã;ã- recepci byl stã™edobodem kaã¾dã©ho stolu velã½ kvã›tinã;ã• se Sarracenia leucophylla â€“ se zasazenã½mi rostlinami, ã¾ã;dnã© uã™ezanã© lã;ã•ky.

Sarracenia leucophylla vytvã;ã™ã- bã›hem roku dva soubory lã;ã•ek. Podzimnã-lã;ã•ky majã- tendenci bã½t vã›tã;ã- a vã-ce okã;zaã©, takã¾e jsme se s Beth brali na podzim. Podivã-ni nebo co?

Tady je dalã- pohled sã vertikã;lnã- kompozicã-.

Orchididej!

Zatímco jsem s Brianem fotografoval, Beth pozorovala ptáky (obzvláště si uvažovala pohled na pájřáč - se pájř vrabcí Bachmanových - *Aimophila aestivalis*/strnádka borovicová, pozn. pářekl.) a Keith pobíhal kolem jako honicí pes. Našel pájř orchidej: *Pogonia ophioglossoides* a nějaký druh *Calopogon*, možná *C. tuberosa* nebo *C. pallida*.

Občas jsem se zmiňoval Keithovi, jak moc miluji *Cleistes*. Mám je opravdu rád, protože *Cleistes divaricata* byla první orchidej, kterou jsem na Jihovýchodě spatřil a to na měšec první cestě, kterou jsem vykonal nějaký mokřad před mnoha a mnoha lety.

BLAM, jakoby kouzlem, Keith ji během okamžiku pro mě vyčistil - roztomilou *Cleistes bifaria* hned vedle mě!

Tady je ve vertikální kompozici.

Další druhy!

Jak jsem se již zmínil, Splinter Hill zahrnuje na svém území mnohým druhům mokřadů a každá má svůj charakter. Na tomto prázsku na úbočí kraluje zcela *Sarracenia psittacina*. Rostla zde obzvláště dobře díky nedávnému požáru, který zde dříve dle Keitha.

Toto je zřejmě dráha lokality, která poměrně zajišťovat ICPS!

Brian přišel

Beth po dila tento Brian v snímek ve chvíli, kdy pořizoval nahrávku žirafy.

Brian zde dokumentuje zvláštnost "káence mezi *Sarracenia leucophylla* a *Sarracenia flava* var. *rugelii*. Dopusud, pářesto je prošel každá metr Splinter

Hill, Keith nikdy nespátá™il na tomto zemi- 3/4 dnou z variet *Sarracenia flava*!

Bláznivě! 1/2 by byla *Sarracenia flava* mstná vyhubena? Nebo Keith pouze něco přehlédl? Nebo je zde populace rezervaci, ale zároveň v doletu nějak velmi svalnatě vely?

Frustrace, a prvotně-dně-

Keith nás potom zavedl do oblasti, kde rostlo mnoho jedinců *Sarracenia alabamensis wherryi* subsp. (= *Sarracenia rubra* subsp. *wherryi*).

Tady jsou poněkud blázně.

Uvědomte si, že Bethin fotoaparát byl zničen 1/2, ale oba dva jsme fotografovali, protože jsme si přejali fotoaparát a státně-davě mnil mou a její paměťovou kartu. Naneštěstí hned poté, co jsem vyfotil tyto snímky, jsem zjistil, že nemohu najít mou 2GB paměťovou kartu...karta, kterou jsem celá řadu plnil snímky byla pryč.

Má...má karta byla pryč.

Prohledával jsem kapsy, dával jsem se po zemi, prohledával jsem kapsy Beth, dával jsem se pod jazyk, přetřel jsem poslední tři másta, na kterých jsme byli.

Karta byla pryč a sáň v jejichny má fotografie *Sarracenia leucophylla* a orchidejů z dnešního rána.

Byl jsem, dalo by se říci, poněkud vyveden 1/2 z máry. Má celodenní námaha se tak smrškla pouze na pár snímků *S. psittacina* a *S. alabamensis* subsp. *wherryi*. Má lokdy se dokážu rozlélit, ale toto byla chvíle, kdy se tak stalo.

Potéboval jsem chvíli ásou o samotě. Naneštěstí má společnost to pochopili a nechali mne samotného v mách bouřkových mracích.

Startujeme od začátku

Jakmile jsem znovu zřítiskal svou vyrovnanost, naskočili jsme do našich aut a zamáčtili ká jedinámu mástnā-mu oběerstvenā- â€“ ká lahādkāim v koutā māstnā-benzinovā© stanice.

Objednāvka sendviāā byla zřibavnāi. Māim plochā½ pātmā-zvuk stātmēdozāipadu USA, āimrncnutā½ desātkou let strāivenā½ch vā Arizonā a Kalifornii. Takā½e jsem se bavil, kdyā¼ mi jihoalabamskāi ā¾ena, pātmipravujā-cā- mou nāihradnā- stravu, ātmēkla, ā¾e mi bylo dā-ky vā½raznā©mu pātmā-zvuku āipatnā rozumāt.

Zpāt v domā, jakmile jsem zkonsumoval svāj sendviā, dva litry vody a pāir piv, se mi vrātil māj cit pro realitu. Takā½e jsem ztratil svā© rannā- snā-mky â€“ no a co? Naplājinoval jsem si jednoduāje jejich znovupoātmā-zenā- na parnā½ veāer. A teā, sā pātmichāzejā-cā-mi odpolednā-mi mraky nad mou hlavou, bylo mā© poslājnā- jasnā© â€“ mohl bych obnovit vājechny svā© snā-mky tvrdou pracā- bāhem velkā©ho odpolednā-ho horka. Ano, smrdā! bych jako prase, ale nebylo zde nic, co by zastavilo mou zarputilost vā zā-skājnā- toho, co jsem ztratil.

Takā½e jsem to uāinil. Vājechny snā-mky, kterā© jsem vāim zde ukājzal, byly ve skuteānosti poātmā-zeny odpoledne, bāhem magickā½ch okamā¼ikā, kdy slunce obklopoval lem mrakā.

Zaāal jsem prājici snā-mkem Drosera tracyi. Je to neskuteānā tāā¾ce fotografovatelnāi rostlina, dā-ky nutnosti nalā©zt tu pravou hloubku ostātmēnā- snā-mku. Zcela jasnāi jsem u tohoto snā-mku neuspā! â€“ vā zāibāru je pātmā-liāi rozsāihlā© pozadā-.

No dobātmē...aspā nāco kā pātmēpracovājnā- pātmī mā© dalājā- cestā na Jihovā½chod.

Portrā©t Iāiāky

Bylo to na poāājtku sezāny, takā½e poāikozenā- zpā-sobujā-cā- māry rodu Exyra teprve zaāā-nalo. Ale jak jsem pātmipra tuto fotografii, vājimnul jsem si nāāeho jināho, co bylo viditelnā© celā½ den, ale āemu jsem nevānoval dostateānou pozornost.

Poděvejte se na velké, otěpené dřevo v liskách.

Copak tohle způsobuje? Papír produkují vosy? Viděl jsem takové vosy v S. Jonesii, jak jsem informoval o své expedici v roce 2007. Byl to stejný problém?

Zároveň jsem do nitra takto poškozených lísk, neviděl jsem žádné larvy. Ani jsem nebyl schopen uvést to do souladu s přítomností nebo absencí larev Exyra nebo jimi způsobeným poškozením.

Poté jsem nemám uspokojivou odpověď.

Reportáž z cesty: Splinter Hill Bog (Alabama), časné léto 2010 (2. část)

Page citations: personal observations.

Revised: June 2010

©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner